

за рахунок місцевих податків та зборів були проведені з використанням таких методів, як ліквідація неефективних податків і введення нових; розширення об'єктів оподаткування; зміна податкових ставок.

Список використаних джерел:

1. Звіти про виконання місцевих бюджетів України за 2011-2016 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.treasury.gov.ua>.
2. Кириленко О. П. Органи місцевого самоврядування повинні мати право самостійно визначати ставки місцевих податків і зборів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukuriel.gov.ua>.
3. Радчук О. Чи бути в Бюджеті – 2015 децентралізації? / О. Радчук // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.slovoidilo.ua/articles/6675/2014-12-30/byt-li-v-byudzhete-2015-decentralizacii.html>.

Васильєва В.Р., Воловик І.В.

студентки,

Науковий керівник: Піскова Ж.В.

доцент,

Університет митної справи та фінансів

ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ ЯК МЕТОД ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ ВЕЛИКИХ ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ

Податковий контроль – це сукупність заходів, що вживаються контролюючими органами з метою контролю правильності нарахування, повноти і своєчасності сплати податків і зборів, а також дотримання законодавства з питань проведення розрахункових та касових операцій, патентування, ліцензування та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи [1].

До методів податкового контролю відноситься така контрольна процедура як інвентаризація.

Інвентаризація є засобом контролю і узагальнення даних на дату інвентаризації об'єктів обліку. В результаті інвентаризації на підприємствах виявляються розбіжності між даними бухгалтерського обліку та фактичною наявністю цінностей: пересортиця, нестачі або надлишки різного роду активів.

Під час інвентаризації забезпечуються:

1) виявлення фактичної наявності активів та перевірка повноти відображення зобов'язань, коштів цільового фінансування, витрат майбутніх періодів;

2)установлення лишку або нестачі активів шляхом зіставлення фактичної їх наявності з даними бухгалтерського обліку;

3)виявлення активів, які частково втратили свою первісну якість та споживчу властивість, застарілих, а також матеріальних та нематеріальних активів, що не використовуються, невикористаних сум забезпечення;

4)виявлення активів і зобов'язань, які не відповідають критеріям визнання.

Головним документом, що визначає правила проведення інвентаризації, є наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань» від 02.09.2014 № 879 [2].

В залежності від суб'єкта господарювання проведення інвентаризації має свої особливості. Необхідно звернути увагу на механізм її проведення на підприємствах, що є великими платниками податків.

Великий платник податків у податковій системі України – це юридична особа, у якої обсяг доходу від усіх видів діяльності за останні чотири послідовні податкові (звітні) квартали перевищує один мільярд гривень або загальна сума сплачених до Державного бюджету України податків за платежами, що контролюються органами державної податкової служби, за такий самий період перевищує двадцять мільйонів гривень [1].

Оскільки такі підприємства мають значні обсяги основних засобів, нематеріальних активів, товарно-матеріальних цінностей, то процес інвентаризації значно ускладнюється.

Також, через великий обсяг робіт проведення інвентаризації не може бути забезпечено однією комісією, для безпосереднього проведення інвентаризації у місцях зберігання та виробництва розпорядчим документом керівника підприємства створюються робочі інвентаризаційні комісії [2].

Для того, щоб полегшити перевірку, а також зменшити витрати часу на проведення контролюючими органами, пропонуємо певні методи її здійснення, а саме:

1)здійснення інвентаризації працівниками підприємства під наглядом податкового інспектора (застосований прийом перевірки – спостереження);

2)періодичне проведення перевірки вагового господарства підприємства матеріально-відповідальною особою для складання нею відповідної звітності та надання її податковому інспектору;

3)застосування податковим інспектором методу конфірмації (підтвердження – одержання письмової або усної відповіді третьої незалежної сторони, що підтверджує точність інформації), що надає

більш точну і достовірну інформацію, ніж фізичний огляд існуючих активів;

4) скорочення обсягу процедур, що використовують при дослідженні об'єктів контролю, за допомогою застосування статистичного вибіркового дослідження для встановлення достовірності показників усієї сукупності, яка вивчається, на основі обстеження лише деякої її частини.

Таким чином, інвентаризація як спосіб визначення фактичної наявності засобів забезпечує достовірність облікових даних, тобто їх відповідність дійсності, яка може бути порушена із зазначених причин. Податковий інспектор порівнює фактичні дані за об'єктами контролю з відповідними даними первинних документів. В результаті одержує докази щодо реальності відображених у звітності активів і пасивів.

Оскільки великі платники податків сплачують до Державного бюджету України податки за платежами, сума яких перевищує двадцять мільйонів гривень, то це значний привід для ухиляння від виконання податкового обов'язку. Тому спочатку необхідно удосконалити податкове законодавство, а саме: методи проведення податкового контролю, зокрема, інвентаризації основних засобів, нематеріальних активів та товарно-матеріальних цінностей.

Список використаних джерел:

1. Податковий Кодекс України : Від 2 грудня 2010 р. № 2755-VI. // Відомості Верховної Ради України, 2011.
2. Про затвердження Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань: Наказ від 02.09.2014 року № 879, у редакції від 18.11.2016 // Міністерство фінансів України, 2014.
3. Гусак Н.Б. Контроль податкових органів за діяльністю підприємств: Навчальний посібник / Н.Б. Гусак, Ю.Д. Гусак. – Київ : Центр учбової літератури, 2007. – 320 с.
4. Інвентаризація: нюанси проведення і відображення в обліку [Електронний ресурс] / АБ Кушнар'ова. – Режим доступу : <http://www.kushnarov-ab.com/publikatsii/>.